

før Stuegangen, og om Dagen kunde man jo ikke tage fat derpaa. Saaledes som Hospitalsordenen nu er, skal alting nemlig være i Orden ved Stuegangstiden, for at Lægerne kunne kontrollere, at Arbejdet er udført. Denne Ordning stammer fra den gamle Tid, da Plejerskerne arbejdede hver for sig med Lægerne som nærmeste foresatte; nu have Plejerskerne den Fordel at have en Foresat i deres Plejemoder, der er den, der skal, og som ganske anderledes end Lægerne kan paase, hvorledes Arbejdet udføres. — Naa, saa blev det forbudt at forstyrre de syge paa Garnisons Sygehus med Arbejde om Aftenen. Hvad skulle Plejerskerne nu finde paa for at komme ud af det? Et Fremtidsspørgsmaal!

Jeg kunde blive ved at fortælle Dem Exempler paa, hvormeget der vil være at tage fat paa for den Dame, der med Evne og Villie til at udrette noget giver sig hen til Sygeplejen som sin Livsgjærning. Tænk blot paa Arbejdet som Distriktsplejerske, hvis smukke Betydning Fru Johnsen nylig i sit Foredrag skildrede med saamegen Varme og Følelse.

Hvad skal der da ske, for at Sygepleje og Sygeplejersker skulle naa den Højde og Anseelse, som de bør naa? Svaret bliver ganske naturligt: Til de store Hospitaler maa og skal der knyttes Sygeplejerskoler.

Frederiks Hospital staar for en Ombygning, og paa de Planer, der have været forelagte Rigsdagen, har der ogsaa været foreslaaet en Skole. Men hvem kan sige, naar Hospitalet bliver færdigt? Og naar der ikke er Kvinder i dets Direktion, kan man vel ikke vente, at den vil være saa forsynlig at sørge for at have en Hær af velskolede Plejersker før Flytningen. At en Begivenhed som et Hospitals Flytning ikke altid gaar glat, fik man at føle, da St. Johannes Stiftelse skulde tages i Brug. Frederiks Hospital vil forhaabentlig skrive sig dette bag Øret, — og tænke paa at uddane sine Plejersker itide.

Men Københavns Kommune agter næppe at bygge sine fortrinlige Hospitaler om foreløbig, og den har paa disse Hospitaler ansat halvfemtehundrede Sygeplejersker foruden over hundrede Piger o. s. v. Den kan ikke forsvare at overanstrengte dem og ikke en Gang til Gengæld give dem saa god Uddannelse, at den Plejerske, der maa forlade sin kære Hospitalsgjærning, fordi hun ikke længere har Kræfter til at udføre den til sin Tilfredshed, ikke med god Samvittighed kan paatåge sig al Slags Sygepleje udenfor Hospitalet! Thi ved De, hvorledes det gaar den, der kommer ind paa en Hospitalsafdeling? Hun bliver paa den Afdeling, ja paa det „Afsnit“, d. v. s. en Afdelings Mands- eller Kvindeside, hvor hun fra